

Arrest

nr. 350 862 van 27 juli 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 16 juli 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de gedelegeerde van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 juli 2026.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de RvV-wet).

Gelet op artikel 2.28 van de RvV-wet, wordt het beroep behandeld in de urgente procedure.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juli 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat Z. CHIHAOUI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. In 2020 huwde verzoekster met een Belg en op basis van deze huwelijksband verkreeg zij op 21 februari 2022 verblijfsrecht in België en een visum type D. Op 30 september 2022 werd beslist om het verblijfsrecht van verzoekster te beëindigen overeenkomstig artikel 42^{quater} van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 21 maart 2023, bij arrest nr. X, verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) het beroep dat verzoekster had ingediend tegen de beslissing die een einde stelde aan het recht op verblijf. Verzoekster had geen gezamenlijke vestiging meer met haar echtgenoot en betwiste dit ook niet. De Raad beoordeelde, in het kader van zijn wettigheidscontrole, of er sprake was van een schrijnende situatie in de zin van artikel 42^{quater}, § 4, 4°, van de Vreemdelingenwet en of er humanitaire elementen waren in de zin van artikel 42^{quater}, § 1, lid 3, van de Vreemdelingenwet.

1.2. Op 28 oktober 2025, bij arrest nr. X, verwierp de Raad het beroep dat verzoekster had ingediend tegen een beslissing waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk werd verklaard en tegen een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.3. Op 24 maart 2026, bij arrest X, verwierp de Raad het beroep dat verzoekster had ingediend tegen een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.4. Op 27 maart 2026, bij arrest nr. X, verwierp de Raad het beroep dat verzoekster had ingediend tegen een beslissing waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk werd verklaard.

1.5. Naar aanleiding van een politiecontrole van 6 mei 2026 werd verzoekster overgebracht naar het gesloten centrum voor illegalen te Holsbeek.

Op 5 juni 2026 diende verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

Huidig verzoekschrift stelt dat verzoekster, die de Marokkaanse nationaliteit heeft, geboren in 1994, van Berberse afkomst is en een soennitisch moslim, vanwege zwaar partner- en intra-familiaal geweld in de vorm van eer-gerelateerd geweld om internationale bescherming verzoekt, alsook haar seksuele geaardheid inroept.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

Asielaanvraag: 05/06/2026

Overdracht CGVS: 23/06/2026

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen. Op basis van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet, werd er een versnelde procedure toegepast in dit dossier.

U had een persoonlijk onderhoud via het systeem van videoconferentie op 30 juni 2026 van 13u29 tot 16u13. Het onderhoud verliep in het Nederlands. Uw advocaat meester Luzeyemo N. loco meester Chihaoui Z. was vanaf 13u37 aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart een staatsburger van Marokko te zijn, afkomstig uit de stad Bni Bouayach gelegen in het noordoosten van Marokko. U bent Berber en een soennitisch moslim. Uit de relatie met een eerdere vrouw heeft u langs vaderskant twee halfbroers en twee halfzussen. Samen met uw moeder kreeg uw vader nog vijf zonen en twee dochters, inclusief uzelf. Uw vader overleed in 2003/2004. Diverse familieleden zijn eveneens te België woonachtig. Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming voert u volgende feiten aan.

Nadat u gedurende de maand februari van het jaar 2020 te Marokko in het huwelijksbootje stapte, reisde u uw man, die de Belgische en Marokkaanse nationaliteit heeft, op 19 februari 2022 achterna. U kreeg op 4 april 2022 een F-kaart in het kader van gezinshereniging maar uw verblijfsrecht werd op 30 september 2022 ingetrokken.

Te België werd u eveneens met huwelijksproblemen geconfronteerd wat er finaal toe leidde dat de echtscheiding bij eindvonnis dd. 3 oktober 2023 van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent werd uitgesproken. Gezien uw familie de scheiding niet aanvaardt is het contact onderling grotendeels verbroken.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u in 2024 en 2025 drie aanvragen tot regularisatie op basis van artikel 9bis deed, die telkens afgesloten werden met een negatieve beslissing.

Op 6 mei 2026 werd u door de politiediensten geïntercepteerd waarna u diezelfde dag naar het gesloten centrum te Holsbeek werd overgebracht. Op 5 juni 2026 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Bij een terugkeer naar Marokko vreest u als alleenstaande en gescheiden vrouw problemen met uw familie en de Marokkaanse gemeenschap in het algemeen. Daarnaast vreest u problemen gezien u sinds uw

tienerjaren reeds gevoelens hebt voor vrouwen. U haalt voorts aan dat Berbers anders gezien worden in Marokko.

Ter staving legt u volgende documenten neer: vonnis familierechtbank, verklaring werkgever, verklaring collega-werknemers, verklaring contactpersoon dienst inburgering, klacht wegens stalking/bedreiging, uitprint rijksregister, huurcontract, bewijs Nederlandse les, loonfiches, attest van inburgering, bewijs psychologische behandeling en afspraken, sms-verkeer tussen u en uw oudere broer, schrijven nicht, verzoek artikel 9bis van de Wet van 15 december 1980, bewijs aansluiting ziekenfonds, bestreden beslissing dd. 15 december 2023, medisch rapport.

Navolgend aan uw persoonlijk onderhoud maakte u verder nog identiteitsdocumenten van u en uw vader over, alsook geboorteaktes en privé-foto's.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Voorafgaand aan uw persoonlijk onderhoud maakte u enkele attesten over waaruit dient te blijken dat u met medische/psychologische problemen kampt. Inzake het 'verslag eerste gesprek psychologische ondersteuning' en het 'psychologisch verslag – Kracht' dient vooreerst benadrukt dat beide documenten werden neergelegd op 11 januari 2024 bij de Burgemeester van Melle (zie groene map), bijgevolg gedateerd zijn en geenszins enig zicht geven op uw psychologisch welbevinden op datum van uw videogehoor dd. 30 juni 2026.

Inzake het 'rapport medical' dd. 11 juni 2026 dient verder benadrukt dat de inhoud van het attest zich baseert op een éénmalige consultatie en uw eigen verklaringen. Dit wordt door u bevestigd (CGVS, pg. 9). Een vervolgtraject staat voorts niet ingepland (CGVS, *ibid.*) en bijkomende recente attesten worden niet voorgelegd. Het loutere feit dat u éénmaal een arts en psycholoog consulteerde volstaat niet om te besluiten dat u niet in staat zou zijn geweest om verklaringen af te leggen of de vragen te begrijpen en te beantwoorden. Dit blijkt bovendien uit de notities van uw persoonlijk onderhoud. In het rapport dd. 11 juni 2026 staat vermeld dat u in een veilige, stabiele en ondersteunende omgeving moet geplaatst worden en dat u een hoge nood aan psychiatrische opvolging en psychotherapie heeft, maar nergens in het rapport staat aangegeven dat u niet in staat bent om op volwaardige en zelfstandige wijze deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud en de internationale beschermingsprocedure.

Volledigheidshalve kan hier nog worden toegevoegd dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), wanneer u uitdrukkelijk werd gevraagd of er bepaalde elementen of omstandigheden zijn die u kunnen belemmeren bij het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure 'internationale bescherming', formeel verklaarde dat er geen zulke elementen zijn (vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ dd. 9 juni 2026) en gaf u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud aan dat het goed/beter met u ging (CGVS, pg. 2) en dat u zich klaar voelde om het interview af te leggen (CGVS, *ibid.*).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd. Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen, en dit om onderstaande redenen.

Vooreerst diende u pas laattijdig een verzoek tot internationale bescherming in. Uit de documenten in uw administratief dossier blijkt dat de scheiding met uw toenmalige partner reeds bij eindvonnis dd. 3 oktober 2023 van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent werd uitgesproken. Niettegenstaande u volgens uw eigen verklaringen direct na uw echtscheiding problemen met uw familie kreeg (CGVS, pg. 12) diende u te België evenwel pas op 5 juni 2026 een verzoek tot internationale bescherming in. Dit getuigt van een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming. Dat u laattijdig een verzoek tot internationale bescherming indiende gezien u pas tijdens uw verblijf in het centrum te Holsbeke vernam dat u asiel kunt aanvragen (CGVS, pg. 8) is geenszins een afdoende verklaring en wekt enkel de indruk dat uw asielmotieven louter op opportunistische redenen

gestoeld zijn en dat er van een werkelijk vrees in uw hoofde geen sprake is. Uit uw administratief dossier blijkt dat u tegen de beslissingen tot beëindiging van uw verblijfsrecht op 30 september 2022 beroep aantekende en dat u tussen januari 2024 en juli 2025 drie regularisatieaanvragen op basis van artikel 9bis deed, die telkens met een negatieve beslissing werden afgesloten. (zie bijlage 13 septies Bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering d.d. 06/05/2026). Uit uw administratief dossier blijkt dat u hiervoor bijgestaan werd door een advocaat. Dat u eerder niet op de hoogte was van het bestaan van de internationale beschermingsprocedure is dan ook geenszins geloofwaardig.

Wat betreft uw bewering dat u te Marokko problemen zal krijgen omwille van uw seksuele oriëntatie dient voorts vastgesteld dat er middels uw verklaringen dienaangaande geen geloof gehecht kan worden aan deze oriëntatie. Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is om op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een verzoekster die zichzelf identificeert als lesbisch verwachten dat zij overtuigend is voor wat haar beleving en haar levensweg met betrekking tot haar seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een verzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn seksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.

In casu werd echter vastgesteld dat uw verklaringen over uw vermeende geaardheid, de bewustwording daartoe en uw relaties allerminst konden overtuigen en weinig oprecht leken te zijn.

Uw antwoorden blijven vooreerst uiterst algemeen en betekenisloos wanneer tot tweemaal toe gevraagd wordt op welk moment u zich in uw leven tot vrouwen aangetrokken voelde (CGVS, pg. 13), wanneer u gevraagd wordt hoe u zich voelde toen u zich aangetrokken begon te voelen tot vrouwen (CGVS, *ibid.*) evenals wanneer u o.a. gevraagd wordt hoe u dit beseftte (CGVS, pg. 14), hoe u ontdekte dat u op vrouwen valt (CGVS, *ibid.*), hoe u zeker wist dat u op vrouwen viel (CGVS, *ibid.*), wat u doen begrijpen heeft dat u op vrouwen viel (CGVS, *ibid.*) en wat u precies voor vrouwen voelt (CGVS, *ibid.*).

Voorts legt u tegenstrijdige verklaringen af over het ogenblik dat u over uw seksuele oriëntatie voor het eerst met iemand sprak. Alwaar u tijdens uw eerste gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat u hierover nog nooit tegen iemand sprak (vragenlijst CGVS, vraag 5) en u dit ten aanzien van het CGVS bevestigt (CGVS, pg. 14) vermeldt u plotsklaps dat u te België twee relaties met vrouwen kende (CGVS, pg. 17, 18). Het dient niet uitgelegd dat dergelijke tegenstrijdigheden inzake essentiële punten binnen uw asielrelaas uw algehele geloofwaardigheid alsook de geloofwaardigheid van uw asielmotieven aantasten.

Daargelaten voornoemde vaststelling weten uw verklaringen ter zake bovendien geenszins te overtuigen wat de geloofwaardigheid van uw beweerde relaties andermaal ondermijnt. Niettegenstaande de diverse open vragen kunt u nagenoeg niets over de eerste vrouw vertellen (CGVS, pg. 17-18), komt u op de vraag op wat u bedoelde met 'iets hebben' niet verder dan te melden dat jullie met elkaar sliepen en leuke dingen deden samen (CGVS, pg. 17) en kunt u enkel vermelden dat u zich aangetrokken voelde door haar uiterlijk, lieve karakter, haar gevoelens en haar lichaam (CGVS, pg. 18). Wanneer vervolgens gevraagd wordt om over uw tweede partner te spreken komt u op de eerste drie vragen niet verder dan aan te geven dat het uw werkgeefster betrof (CGVS, *ibid.*) om de vierde maal niet op de vraag te antwoorden (CGVS, *ibid.*). U kunt voorts niet aangeven hoelang u een relatie had alwaar u plots stelt dat 'het niet zo was dat jullie iets hadden' gezien u bang was om de stap te zetten (CGVS, *ibid.*). U antwoordt voorts in eerste instantie niet op de vraag wat u in deze vrouw aantrok (CGVS, *ibid.*) om vervolgens de focus te leggen op het uiterlijke en de grappige dingetjes die jullie deden (CGVS, *ibid.*).

Voorts stelt het CGVS dat u tijdens uw ondervraging door de politie op 6 mei 2026, nauwelijks een maand voor uw verzoek om internationale bescherming, als enige reden waarom u niet kan terugkeren naar Marokko verwees naar uw scheiding, die niet geaccepteerd zou worden in Marokko (administratief rapport illegaal verblijf FEDPOL d.d. 06/05/2026, vraag 9). U repte met geen woord over uw seksuele oriëntatie. U verklaarde integendeel sinds meer dan twee jaar een duurzame relatie te hebben met een Belgische man en zelfs concrete plannen te hebben om enkele maanden later te trouwen (zie administratief rapport illegaal verblijf FEDPOL d.d. 06/05/2026, vraag 12). Dit tast de geloofwaardigheid van uw vermeende seksuele oriëntatie aan.

Tot slot kunt u geen ontmoetingsplaatsen voor lesbische vrouwen in België benoemen (CGVS, pg. 18) noch enige organisaties of evenementen (CGVS, *ibid.*), dewelke andermaal de geloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie ondermijnt.

Wat er ook van zij, als er al enig geloof aan uw seksuele oriëntatie gehecht kan worden – quod non – dient voorts benadrukt dat uit de COI Focus Marokko "Seksuele minderheden" van 9 april 2025 (update), beschikbaar op <https://cgvs-cgra.govshare.fed.be/sites/morocco/basic/COI%20Focus%20Maroc.%20Minorités>

%20sexuelles.pdf. daarenboven blijkt dat de Marokkaanse samenleving in het algemeen geworteld is in conservatisme en traditionele, culturele en religieuze islamitische waarden. Seksuele relaties tussen personen van hetzelfde geslacht zijn illegaal in Marokko en worden bestraft met een gevangenisstraf. Sporadisch worden rechtszaken tegen de lgbt-gemeenschap op deze of andere gronden geregistreerd. Personen die tot een seksuele minderheid behoren, kunnen ook het slachtoffer worden van mishandeling en discriminatie zowel door de politie als door de Marokkaanse bevolking, zowel in de privésfeer als in het openbaar. Bovendien zijn de autoriteiten niet in staat, daadwerkelijk bescherming te bieden aan leden van deze gemeenschap. Bovendien geeft de politieke klasse blijk van een gebrek aan engagement op dit gebied.

Verschillende bronnen wijzen er echter op dat de behandeling van lgbtq-personen in Marokko sterk afhankelijk is van het profiel, waaronder regio van herkomst, geslacht, genderexpressie, sociale klasse en financiële onafhankelijkheid. Daarnaast hebben seculiere waarden en moderniteit aan invloed gewonnen in de Marokkaanse samenleving. Als gevolg daarvan neemt de zichtbaarheid van seksuele minderheden toe. Bovendien behandelen de media het onderwerp openlijker als gevolg van talrijke sensibiliseringscampagnes. Hoewel lgbt-verenigingen illegaal zijn in Marokko, zijn er verschillende activistische groepen die als niet-geregistreerde organisaties opereren en hulp bieden aan slachtoffers van homofob geweld.

Concluderend blijkt uit de algemene situatie dat seksuele en genderminderheden in Marokko een risicogroep vormen. Deze vaststelling heeft ertoe geleid dat het Commissariaat-generaal zeer voorzichtig is bij het onderzoeken van verzoeken om internationale bescherming op basis van de seksuele oriëntatie van een verzoek(st)er uit dit land.

Op basis van de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt, is er momenteel echter geen sprake van algemene vervolging van personen die tot de lgbt-gemeenschap behoren in Marokko. Daarom kan er niet a priori van worden uitgegaan dat elke lgbt-persoon in Marokko het risico loopt te worden vervolgd alleen wegens zijn seksuele geaardheid. Daarom moet u - in concreto - aantonen dat u persoonlijk reden hebt om te vrezen voor vervolging in uw land.

Om de hieronder uiteengezette redenen bent u er echter niet in geslaagd, het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade concreet aan te tonen.

Vooreerst ontbreekt het aan individuele, concrete en geloofwaardige vervolgingsfeiten. Wanneer u ter zake zeven vragen gesteld worden (CGVS, pg. 12-13) komt u immers niet verder dan te stellen dat u door uw familie wordt genegeerd, dat ze niet meer met u praten en dat ze niets met u te maken willen hebben tot u hertrouwt, dat u gehanteerd wordt, dat ze u niet willen helpen om af te sluiten met de blote bewering dat u te Marokko als alleenstaande en gescheiden vrouw gedood zal worden.

Voorts kan er maar weinig geloof gehecht worden aan uw bewering als zou het contact met uw familie effectief verbroken zijn na uw scheiding op 3 oktober 2023 (CGVS, pg. 5). Zo blijkt uit het document dat op datum van 11 januari 2024 immers werd neergelegd bij de Burgemeester van de gemeente Melle dat uw familieleden die te België woonachtig zijn, in concreto drie broers en één oom nog steeds omschreven worden als personen waarmee u een nauwe band heeft. Dergelijke tegenstrijdigheden ondermijnen andermaal uw algehele geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in het bijzonder.

Daarnaast ontbreekt het aan bewijzen waaruit de problemen met uw familie zouden blijken. Zo kunt u slechts één document bezorgen, in concreto een privégesprek met uw broer. Vooreerst dient benadrukt dat deze gesprekken reeds in 2023 zouden hebben plaatsgevonden (CGVS, pg. 10) waardoor deze gedateerd zijn. Daarenboven mist het gesprek alle context (datum, namen gesprekspartners, duidelijke inhoud, ...) en hebben privéberichten hoe dan ook weinig bewijswaarde gezien deze eenvoudig te ensceneren zijn.

Volledigheidshalve kan er ook geenszins enig geloof gehecht worden aan uw bewering dat u als gescheiden/ alleenstaande vrouw bij een terugkeer naar Marokko gedwongen zal worden om te trouwen en/of gedood zal worden, wat finaal een ongefundeerde stelling betreft (CGVS, pg. 13). Het CGVS herhaalt voorts dat u op 6 mei 2026 nog verklaarde sinds twee jaar een duurzame relatie te hebben en concrete trouwplannen te hebben.

Binnen dit kader dient tot slot opgeworpen dat uit uw verklaringen en de informatie vervat in uw administratief dossier een hoge mate aan zelfredzaamheid blijkt waaruit geconcludeerd kan worden dat u zich bij een terugkeer naar Marokko zal kunnen beredderen. Zo huurde u na uw scheiding alleen een woonst, beschikte u te België over werk en een inkomen en leerde u de Nederlandse taal.

Wat betreft uw algemene verklaring dat Berbers anders worden gezien in Marokko en dat Berbers niet goed zijn met de overheid en met Arabieren merkt het CGVS op dat uit uw verklaringen geen concrete, persoonlijke vervolgingsvrees omwille van uw etnische afkomst blijkt (CGVS, pg. 20). Dat u uitgescholden

bent door Marokkanen is betreurenswaardig, maar is onvoldoende zwaarwichtig om op een internationale beschermingsnood te wijzen.

Gelet op wat voorafgaat, kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

Uw (overige) documenten vermogen voornoemde appreciatie niet te wijzigen. Uw identiteitsdocumenten tonen hoogstens uw identiteit en herkomst aan, dewelke hier niet ter discussie staan terwijl het identiteitsdocument van uw vader en de geboorteaktes louter betrekking hebben op de identiteit van de protagonisten maar verder niets aan uw eigen asielmotieven toevoegen. Het vonnis dd. 3 oktober 2023 van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent staat enkel uw echtscheiding, de klacht dd. 31 januari 2023 bevestigt dat u tegen uw ex-man klacht indiende wegens feiten van stalking/belaging en alle juridische documenten tonen uw stappen aan om te België over een verblijfstitel te beschikken, zonder meer. Alle documenten inzake uw leven te België tonen vervolgens aan dat u te België deelneemt aan het maatschappelijke leven maar voegen niets toe aan de redenen waarom u niet langer naar Marokko kan, terwijl de bewijswaarde van het schrijven van uw beweerde nicht omwille van redenen die eerder werden vermeld (cf. supra) uiterst relatief is. Inzake alle neergelegde foto's moet tot slot worden benadrukt dat aan privéfoto's slechts heel weinig bewijswaarde kan worden toegekend daar deze mogelijk door inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld. Deze foto's laten dan ook niet toe uitspraken te doen over de geloofwaardigheid van het asielmotief noch over de geloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie.

C. Conclusie

U komt overeenkomstig de hoofdstukken II en III van Verordening (EU) 2024/1347 niet in aanmerking voor erkenning als vluchteling. Verder komt u overeenkomstig de hoofdstukken II en V van Verordening (EU) 2024/1347 niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming.

*Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. De rechtspleging

2.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 2.50 van de RvV-wet bepaalt als volgt:

*"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd.
Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen.
De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep."*

Deze bepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden.

2.2. Ter terechtzitting wordt gevraagd om rekening te houden met het arrest nr. 73/2026 van 18 juni 2026 van het Grondwettelijk Hof. De Raad merkt op dat dit verder gaat dan een toelichting van het verzoekschrift, aangezien dit geen weerslag vindt in de feiten en middelen die ter ondersteuning van het beroep werden uiteengezet. Het gevraagde is laattijdig en onontvankelijk is, aangezien dit niet werd aangebracht met inachtnaam van het principe van een schriftelijke procedure en niet werd aangebracht in de eerst mogelijke procedureakte.

De aangebrachte elementen die niet volgens deze vormvoorschriften worden ingediend, worden ambtshalve uit de debatten geweerd (artikel 2.20 van de RvV-wet).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekster voert de schending aan van de volgende bepalingen:

“artikel 1A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens, van artikel 4 §5 van de Verordening 2024/1347, van artikel 34 §2 van de Verordening 2024/1348, maar eveneens aan het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de zorgvuldigheidsplicht.”

Eenzijds is zij van mening dat geen geïndividualiseerde beoordeling werd gemaakt. Zij vraagt om rekening te houden met de intersectionele kwetsbaarheid, de objectieve situatie in het land van herkomst en bekritiseert het gebruik van stereotypen.

Anderzijds vraagt zij het voordeel van de twijfel en de erkenning van haar psychologische kwetsbaarheid.

Verzoekster besluit als volgt:

“Bij de beoordeling van deze asielaanvraag is het CGVS manifest tekortgeschoten in het voeren van het vereiste gepaste en geïndividualiseerde onderzoek, door het gedocumenteerde profiel van extreme kwetsbaarheid van de verzoekende partij categorisch te negeren.

Door een medisch rapport - opgesteld conform het Protocol van Istanbul - willekeurig terzijde te schuiven en de geheugenlacunes en het langdurig verzwijgen van haar seksuele geaardheid systematisch tegen de verzoekster te gebruiken - hoewel deze elementen klinisch gediagnosticeerd waren als symptomen van minority stress en PTSS - , heeft het CGVS niet alleen de richtlijnen van het UNHCR en de rechtspraak van Uw Raad genegeerd, maar ook het toepassingsgebied van het voordeel van de twijfel geschonden, zoals verankerd in artikel 4, §5 van Verordening (EU) 2024/1347.

Een dergelijk oppervlakkig en vijandig onderzoek vormt ten gronde een schending van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, en in het bijzonder van de zorgvuldigheidsplicht. Bovendien leidt deze wezenlijke beoordelingsfout rechtstreeks tot een schending van het procedurele luik van artikel 3 van het EVRM. Dit artikel vereist immers dat de overheid een rigoureuus en adequaat onderzoek voert naar de reële risico's op onmenselijke en vernederende behandelingen (risico's beschreven in het eerste middel), waarbij in het bijzonder rekening moet worden gehouden met de specifieke mentale kwetsbaarheidsfactoren van asielzoekers die in het verleden het slachtoffer zijn geweest van zware trauma's en misbruik.

De beslissing van het CGVS is bijgevolg aangetast door een fundamenteel gebrek in het besluitvormingsproces en kan dus niet behouden blijven. Aan de verzoekende partij dient de vluchtelingenstatus te worden toegekend of, op zijn minst, dient de bestreden beslissing te worden vernietigd opdat een nieuw, adequaat en omstandig onderzoek kan worden gevoerd in het licht van haar psychologische kwetsbaarheid.”

Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoekster het medisch attest van 11 juni 2026 dat in de bestreden beslissing werd besproken (stuk 2), een attest van 13 juli 2026 inzake psychologische opvolging in het gesloten centrum voor illegalen te Holsbeek (stuk 3), schermafbeeldingen van whatsapp-berichten van de periode april tot juni 2022 (stuk 4) en mails van 2025 en 2026 inzake psychologische begeleiding (stuk 5).

3.2. De Raad kan bij de beoordeling van de behoefte aan internationale bescherming het beroep verwerpen of de bestreden beslissing bevestigen, hervormen of vernietigen (Artikel 2.60, § 2, lid 1, van de RvV-wet – Bevoegdheid van de Raad).

De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van de vluchtelingenstatus, zoals bepaald in de hoofdstukken 2 en 3 van de Verordening (EU) 2024/1347, en vervolgens in het kader van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in de hoofdstukken 2 en 5 van dezelfde verordening.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan of verzoekster als vluchteling kan worden aangemerkt, en, indien dat niet het geval is, of verzoekster in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat zij een nood heeft aan internationale bescherming.

3.3. Wat de beoordeling van de bijzondere procedurele noden betreft, heeft de bestreden beslissing terecht deze elementen gekaderd in de gegevens die verzoekster heeft bijgebracht en nu herhaalt in het verzoekschrift. Deze elementen werden voldoende onderzocht en vragen geenszins een verder onderzoek “inzake de inhoudelijke beoordeling” in samenhang met verzoeksters “geheugenlacunes, de algemeenheid van haar antwoorden en haar initiële stilzwijgen”.

De bestreden beslissing motiveert terecht het volgende:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Voorafgaand aan uw persoonlijk onderhoud maakte u enkele attesten over waaruit dient te blijken dat u met medische/psychologische problemen kampt. Inzake het ‘verslag eerste gesprek psychologische ondersteuning’ en het ‘psychologisch verslag – Kracht’ dient vooreerst benadrukt dat beide documenten werden neergelegd op 11 januari 2024 bij de Burgemeester van Melle (zie groene map), bijgevolg gedateerd zijn en geenszins enig zicht geven op uw psychologisch welbevinden op datum van uw videogehoor dd. 30 juni 2026.

Inzake het ‘rapport medical’ dd. 11 juni 2026 dient verder benadrukt dat de inhoud van het attest zich baseert op een éénmalige consultatie en uw eigen verklaringen. Dit wordt door u bevestigd (CGVS, pg. 9). Een vervolgtraject staat voorts niet ingepland (CGVS, ibid.) en bijkomende recente attesten worden niet voorgelegd. Het loutere feit dat u éénmaal een arts en psycholoog consulteerde volstaat niet om te besluiten dat u niet in staat zou zijn geweest om verklaringen af te leggen of de vragen te begrijpen en te beantwoorden. Dit blijkt bovendien uit de notities van uw persoonlijk onderhoud. In het rapport dd. 11 juni 2026 staat vermeld dat u in een veilige, stabiele en ondersteunende omgeving moet geplaatst worden en dat u een hoge nood aan psychiatrische opvolging en psychotherapie heeft, maar nergens in het rapport staat aangegeven dat u niet in staat bent om op volwaardige en zelfstandige wijze deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud en de internationale beschermingsprocedure.

Volledigheidshalve kan hier nog worden toegevoegd dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), wanneer u uitdrukkelijk werd gevraagd of er bepaalde elementen of omstandigheden zijn die u kunnen belemmeren bij het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure ‘internationale bescherming’, formeel verklaarde dat er geen zulke elementen zijn (vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ DVZ dd. 9 juni 2026) en gaf u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud aan dat het goed/beter met u ging (CGVS, pg. 2) en dat u zich klaar voelde om het interview af te leggen (CGVS, ibid.).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Een attest van 13 juli 2026 inzake psychologische opvolging in het gesloten centrum voor illegalen te Holsbeek (verzoekschrift, stuk 3) bevestigt slechts dat verzoekster op regelmatige basis wordt gezien door de psychologische dienst sinds 8 mei 2026. De schermafbeeldingen van whatsapp-berichten van de periode april tot juni 2022 (verzoekschrift, stuk 4) betreffen een conversatie tussen haar en een zekere E.(...) met wie zij overlegt en die haar lijkt te willen helpen om bijvoorbeeld een woonplaats te vinden. De mails van 2025 en 2026 inzake psychologische begeleiding (verzoekschrift, stuk 5) betreffen een afspraak op 19 november 2025 en op 4 maart 2026.

Deze elementen laten geen andere beoordeling toe van de door verzoekster voorgehouden “manifeste miskennen van de psychologische kwetsbaarheid van de verzoekster”.

3.4. Het verzoekschrift gaat verkeerdelijk uit dat de bestreden beslissing hoofdzakelijk is gebaseerd op een gebrek aan een geïndividualiseerde beoordeling nu vooreerst wordt aangegeven dat verzoekster, gelet op het tijdstip waarop het verzoek werd ingediend om dit kennelijk ongegrond te verklaren, wat niet in redelijkheid kan worden betwist, zeer laattijdig een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Die redenering houdt voldoende rekening met de persoonlijke situatie van verzoekster en het feit dat migratietrajecten vaak complex kunnen verlopen. Verzoekster bevestigt immers dat zij gedurende meerdere jaren in België heeft verbleven, waarbij zij meerdere procedures tot het bekomen van een verblijfsrecht of -machtiging heeft ingediend, die allen werden afgewezen. Dergelijke elementen passen wel degelijk binnen de stelling van de bestreden beslissing dat verzoekster thans, op 5 juni 2026, uitsluitend een verzoek om internationale bescherming indient om opportunistische redenen.

De Raad is daarbij van oordeel dat dit verzoek enkel is ingegeven om haar op handen zijnde verwijdering uit België uit te stellen of te vrijdelen:

“Vooreerst diende u pas laattijdig een verzoek tot internationale bescherming in. Uit de documenten in uw administratief dossier blijkt dat de scheiding met uw toenmalige partner reeds bij eindvonnis dd. 3 oktober 2023 van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent werd uitgesproken. Niettegenstaande u volgens uw eigen verklaringen direct na uw echtscheiding problemen met uw familie kreeg (CGVS, pg. 12) diende u te België evenwel pas op 5 juni 2026 een verzoek tot internationale bescherming in. Dit getuigt van een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming. Dat u laattijdig een verzoek tot internationale bescherming indiende gezien u pas tijdens uw verblijf in het centrum te Holsbeke vernam dat u asiel kunt aanvragen (CGVS, pg. 8) is geenszins een afdoende verklaring en wekt enkel de indruk dat uw asielmotieven louter op opportunistische redenen gestoeld zijn en dat er van een werkelijk vrees in uw hoofde geen sprake is. Uit uw administratief dossier blijkt dat u tegen de beslissingen tot beëindiging van uw verblijfsrecht op 30 september 2022 beroep aantekende en dat u tussen januari 2024 en juli 2025 drie regularisatieaanvragen op basis van artikel 9bis deed, die telkens met een negatieve beslissing werden afgesloten. (zie bijlage 13 septies Bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering d.d. 06/05/2026). Uit uw administratief dossier blijkt dat u hiervoor bijgestaan werd door een advocaat. Dat u eerder niet op de hoogte was van het bestaan van de internationale beschermingsprocedure is dan ook geenszins geloofwaardig.”

Verzoeksters voornamelijk theoretische betoog over “1) De verwachting van “homonormatieve” zichtbaarheid en kennis van het verenigingsleven”, “2) Het laattijdig onthullen van de seksuele geaardheid aan de politiedienst”, “3) Het narratief van “coming-out” en de eis van een chronologisch en emotioneel script” en “B. De volstrekte miskennis van de intersectionele kwetsbaarheid en de objectieve socio-economische realiteit in Marokko”, passen opnieuw eerder in een opportunistische poging om de verblijfsprocedure te laten aanslepen en gaan voorbij aan de wezenlijke elementen, zoals het motief dat verzoekster er niet in slaagt om geloofwaardige verklaringen af te leggen over haar voorgehouden seksuele geaardheid:

“Voorts legt u tegenstrijdige verklaringen af over het ogenblik dat u over uw seksuele oriëntatie voor het eerst met iemand sprak. Alwaar u tijdens uw eerste gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat u hierover nog nooit tegen iemand sprak (vragenlijst CGVS, vraag 5) en u dit ten aanzien van het CGVS bevestigt (CGVS, pg. 14) vermeldt u plotsklaps dat u te België twee relaties met vrouwen kende (CGVS, pg. 17, 18). Het dient niet uitgelegd dat dergelijke tegenstrijdigheden inzake essentiële punten binnen uw asielrelaas uw algehele geloofwaardigheid alsook de geloofwaardigheid van uw asielmotieven aantasten.”

Ook uit de bij het verzoekschrift voorgelegde stukken en het bijhorende betoog blijkt geenszins dat zij een behoefte aan internationale bescherming aannemelijk maakt.

De bestreden beslissing stelt nog terecht het volgende:

“Vooreerst ontbreekt het aan individuele, concrete en geloofwaardige vervolgingsfeiten. Wanneer u ter zake zeven vragen gesteld worden (CGVS, pg. 12-13) komt u immers niet verder dan te stellen dat u door uw familie wordt genegeerd, dat ze niet meer met uw praten en dat ze niets met u te maken willen hebben tot u hertrouwt, dat u gechanteerd wordt, dat ze u niet willen helpen om af te sluiten met de blote bewering dat u te Marokko als alleenstaande en gescheiden vrouw gedood zal worden.

Voorts kan er maar weinig geloof gehecht worden aan uw bewering als zou het contact met uw familie effectief verbroken zijn na uw scheiding op 3 oktober 2023 (CGVS, pg. 5). Zo blijkt uit het document dat op datum van 11 januari 2024 immers werd neergelegd bij de Burgemeester van de gemeente Melle dat uw familieleden die te België woonachtig zijn, in concreto drie broers en één oom nog steeds omschreven worden als personen waarmee u een nauwe band heeft. Dergelijke tegenstrijdigheden ondermijnen andermaal uw algehele geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in het bijzonder.

Daarnaast ontbreekt het aan bewijzen waaruit de problemen met uw familie zouden blijken. Zo kunt u slechts één document bezorgen, in concreto een privégesprek met uw broer. Vooreerst dient benadrukt dat deze gesprekken reeds in 2023 zouden hebben plaatsgevonden (CGVS, pg. 10) waardoor deze gedateerd zijn. Daarenboven mist het gesprek alle context (datum, namen gesprekspartners, duidelijke inhoud, ...) en hebben privéberichten hoe dan ook weinig bewijswaarde gezien deze eenvoudig te ensceneren zijn.

Volledigheidshalve kan er ook geenszins enig geloof gehecht worden aan uw bewering dat u als gescheiden/alleenstaande vrouw bij een terugkeer naar Marokko gedwongen zal worden om te trouwen en/of gedood zal worden, wat finaal een ongefundeerde stelling betreft (CGVS, pg. 13). Het CGVS herhaalt voorts dat u op 6 mei 2026 nog verklaarde sinds twee jaar een duurzame relatie te hebben en concrete trouwplannen te hebben.

Binnen dit kader dient tot slot opgeworpen dat uit uw verklaringen en de informatie vervat in uw administratief dossier een hoge mate aan zelfredzaamheid blijkt waaruit geconcludeerd kan worden dat u zich bij een terugkeer naar Marokko zal kunnen beredderen. Zo huurde u na uw scheiding alleen een woonst, beschikte u te België over werk en een inkomen en leerde u de Nederlandse taal.

Wat betreft uw algemene verklaring dat Berbers anders worden gezien in Marokko en dat Berbers niet goed zijn met de overheid en met Arabieren merkt het CGVS op dat uit uw verklaringen geen concrete, persoonlijke vervolgingsvrees omwille van uw etnische afkomst blijkt (CGVS, pg. 20). Dat u uitgescholden bent door Marokkanen is betreurenswaardig, maar is onvoldoende zwaarwichtig om op een internationale beschermingsnood te wijzen.

Gelet op wat voorafgaat, kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

Uw (overige) documenten vermogen voornoemde appreciatie niet te wijzigen. Uw identiteitsdocumenten tonen hoogstens uw identiteit en herkomst aan, dewelke hier niet ter discussie staan terwijl het identiteitsdocument van uw vader en de geboorteaktes louter betrekking hebben op de identiteit van de protagonisten maar verder niets aan uw eigen asielmotieven toevoegen. Het vonnis dd. 3 oktober 2023 van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent staft enkel uw echtscheiding, de klacht dd. 31 januari 2023 bevestigt dat u tegen uw ex-man klacht indiende wegens feiten van stalking/belaging en alle juridische documenten tonen uw stappen aan om te België over een verblijfstitel te beschikken, zonder meer. Alle documenten inzake uw leven te België tonen vervolgens aan dat u te België deelneemt aan het maatschappelijke leven maar voegen niets toe aan de redenen waarom u niet langer naar Marokko kan, terwijl de bewijswaarde van het schrijven van uw beweerde nicht omwille van redenen die eerder werden vermeld (cf. supra) uiterst relatief is. Inzake alle neergelegde foto's moet tot slot worden benadrukt dat aan privéfoto's slechts heel weinig bewijswaarde kan worden toegekend daar deze mogelijk door enscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld. Deze foto's laten dan ook niet toe uitspraken te doen over de geloofwaardigheid van het asielmotief noch over de geloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie."

Gelet op wat voorafgaat komt verzoekster niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus.

3.5. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen.

Noch bij aanvang van de procedure, noch bij het verzoekschrift zijn er elementen aangebracht of aan de orde die kunnen wijzen op een reëel risico op ernstige schade.

Gelet op wat voorafgaat komt verzoekster niet in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.

3.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 2.60, § 2, lid 2, van de RvV-wet. Er zijn geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevententwintig juli tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. VAN CAMP